

РЕШЕНИЕ

№ 6077

гр. София, 30.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 01.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **4702** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.233 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Л. К. Д. от [населено място], кв. „К. поляна 1ч.“, [жилищен адрес] ет.2, ап.9 срещу ЗАПОВЕД рег. № з-400 от 10.05.2011 г. на главния директор на Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието, с която му е наложено дисциплинарно наказание “недопускане до конкурс за израстване в категория или степен” за срок от 2 години на основание чл.393, ал.2 ЗСВ вр. чл.228, т.3 и чл.226, ал.1, т.4 ЗМВР вр. чл.228, ал.1, т.5 ППЗМВР. В жалбата се поддържат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради съществено нарушение на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателят поддържа, че не е извършил визираните в заповедта за нарушения чл.18, ал.1 и ал.3, чл.19, ал.1, т.5 и ал.2, чл.24, ал.2 и ал.3, т.2 и т.7 от Правилата за условията и реда за осъществяване на конвойна дейност, вкл. мерките за изолация и охрана, от служителите на ГД „Охрана“, тъй като длъжността му е „водач на специален автомобил” в сектор „Конвоиране” при ОД „Охрана С. град” и длъжностната му характеристика не включва горните задължения. Във връзка с конкретния случай на 22.04.2011 г. по конвоиране на задържаното лице Б. Л. А., извършено на основание заповед №3-523/21.04.2011 г., за лицето липсвали отбелязвания с конкретни сведения или забележки, сигнали или информация,

от които да се заключи, че е опасно и изисква по-специален разчет на силите и средствата при конвоирането му. Жалбоподателят посочва, че дисциплинарно наказващият орган (ДНО) не е изследвал всички данни и обстоятелства по случая, поради което неправилно е приложил закона. Посочва липсва на мотиви съобразно чл.246, ал.1 ППЗМВР. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени заповедта за наложено дисциплинарно наказание.

Ответникът главен директор на Главна дирекция „Охрана” при Министерство на правосъдието оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – СОФИЯ град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна: Установява се от съобщение на дежурен по ръководство в ГД „Охрана”, че на 22.04.2011 г. в 14.16 часа е получено постановление в конвойна база ОЗ „Охрана” [населено място] на прокурор К. Х. – СОП във връзка с необходимостта от превеждане на обвиняемия по чл.199, ал.2, т.2, пр.1 вр. чл.198, ал.1 НК Б. Л. А. на 23 г. за дело (определяне на мярка) от Следствен арест в [населено място], [улица] Съдебната палата [населено място] в 15.30 часа на 22.04.2011 г. Около 16.15 часа след определяне на постоянна мярка „задържане под стража”, полицаи И. Н. поставя белезници на обвиняемия отзад, завърта се и тръгва пред него, а полицаи Б. държи лицето за ръката и го насочва да върви. В момента на слизане от двете стъпала зад банката пред съдебния състав лицето с рязко движение изблъсква полицаи Б., прави две крачки с отскок и с главата напред скача през незатворен прозорец в залата. Задържаното лице пада във вътрешния двор на Съдебната палата и почива.

Със заповед № з-367 от 26.04.2011 г. на главния директор на ГД „Охрана” – МП е разпоредено извършването на служебна проверка за изясняване на обстоятелствата относно допуснатото произшествие със задържано лице и действията на служителите, назначени в наряд и осъществявали конвоиране и охрана на задържания Б. Л. А. в сградата на Съдебната палата [населено място]. Изготвена е справка рег. № 2790/05.05.2011 г. с предложение а дежурния служител, назначил конвойния наряд, полицаи I степен Л. К. Д. - водач на СКА в сектор „Конвоиране” при ОД „Охрана С. град”, да бъде наложено дисциплинарно наказание „недопускане до конкурс за израстване в категория или степен за срок от 2 години” на основание чл.226, ал.1, т.4 ЗМВР вр. чл.228, ал.1, т.5 ППЗМВР затова, че 1 не е оценил риска по отношение на конвоираното лице (чл.18, ал.1 и чл.19, ал.2 от Правилата за условията и реда за осъществяване на конвойна дейност, вкл. мерките за изолация и охрана, от служителите на ГД „Охрана” (Правилата), 2 не е осигурил необходимите помощни средства (чл.18, ал.1 и ал.3 от Правилата) и трети служител за конвойния наряд (чл.19, т.5 от Правилата), 3 назначил е служител без оръжие (чл.24, ал.2 от Правилата) и 4 не е инструктирал двамата служители (чл.24, ал.3, т.7 от Правилата). В справката е приета следната фактическа обстановка: жалбоподателят като дежурен в Съдебната палата е назначил конвоен екип, състоящ се от двама служители – старши на екипа полицаи С. Б., на когото зачисленото служебно оръжие е временно отнето поради извършено дисциплинарно нарушение и полицаи И. С. Н.. Преди съдебното заседание дежурният е инструктирал срещу подпис само старшият на конвоя Б..

Издадена е оспорената в настоящето производство заповед № з-400/10.05.2011 г.

на главния директор на Главна дирекция „Охрана” при Министерство на правосъдието, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание “недопускане до конкурс за израстване в категория или степен” за срок от 2 години на основание чл.393, ал.2 ЗСВ вр. чл.228, т.3 и чл.226, ал.1, т.4 ЗМВР вр. чл.228, ал.1, т.5 ППЗМВР. ДНО е приел, че жалбоподателят не е оценил риска и мерките за охрана в зависимост от степента на обществена опасност на деянието на конвоираното лице във връзка с извършеното от него престъпление, представляващо особено тежък случай (грабеж и убийство), не е осигурил необходимите помощни средства, не е назначил трети служител за конвойния наряд и не е инструктирал двамата служители от наряда. Прието е, че с поведението си служителят е нарушил чл.18, ал.1 и ал.3, чл.19, ал.1, т.5 и ал.2, чл.24, ал.2 и ал.3, т.2 и т.7 от Правилата за условията и реда за осъществяване на конвойна дейност, вкл. мерките за изолация и охрана, от служителите на ГД „Охрана”.

Видно от ръкописното отбелязване върху заповедта същата е връчена на жалбоподателя на 11.05.2011 г. Жалбата, по която е образувано настоящето производство е подадена на 25.05.2011 г., т.е. в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен съд съобразно чл.233 ЗМВР, като съдът намира същата за ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество и при гореустановената фактическа обстановка съдът намира от правна страна жалбата за ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.228, т.3 ЗМВР вр. чл.186, ал.1 ЗМВР съобразно основанието за незаконосъобразност по чл.146, т.1 АПК.

Съгласно чл.246, ал.1 ППЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Съдът приема, че оспорената заповед е издадена във формата по чл.246, ал.1 ППЗМВР с точно и конкретно описание на фактическата обстановка, правна обосновка на извършеното нарушение и наложеното наказание, доказателства, въз основа на които е установено нарушението съобразно основанието за незаконосъобразност по чл.146, т.2 АПК. Визираното от жалбоподателя нарушение на формата чрез непосочване на доказателствата, които го установяват, не представлява съществено нарушение на формата, което само по себе си да води до незаконосъобразност на заповедта. Материалната законосъобразност на изложените от административния орган мотиви, както и изпълнението на процедурата по освобождаване от служба по специалния материален закон – ЗМВР и ППЗМВР, съдът следва да провери по повод на съдебния контрол.

Съгласно разпоредбата на чл.225, ал.1 ЗМВР - дисциплинарните наказания се налагат до 2 месеца от откриването на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Съгласно чл.223, ал.1 ППЗМВР дисциплинарното нарушение се счита за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Установяването на нарушението става, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган, който провежда процедурата по чл.229, ал.1 – 4 ЗМВР. Анализът на текстовете налага извода, че в конкретния случай извършеното нарушение следва да се счита за открито с представянето пред дисциплинарно наказващия орган на справка рег. № 2790/05.05.2011 г., изготвена от дисциплинарно разследващия орган. Така материалите от дисциплинарното производство са постъпили при компетентния дисциплинарно наказващ орган на 05.05.2011 г., с оглед на което наложеното на 10.05.2011 г. дисциплинарно наказание е в срока по чл.225, ал.1 ЗМВР.

Съгласно чл. 231 ППЗМВР дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Данни за извършеното дисциплинарно нарушение и неговия извършител се съдържат в съобщение за извънредно произшествие от 22.04.2011 г. Въз основа на него дисциплинарното производство е образувано със заповед на главния директор на ГД „Охрана” – МП рег. №з-367/26.04.2011 г., с която е разпоредено извършването на проверка съобразно чл.237, ал.2 ППЗМВР. За резултата от разследването дисциплинарно разследващият орган е изготвил справка рег. №2790 от 05.05.2011 г.

Съгласно чл.229, ал.1 ЗМВР дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. Жалбоподателят е депозирал писмено обяснение вх.№ 4413 от 03.05.2011 г., прието по реда на чл.10, ал.2 от Инструкция № I-1015/2006 г. с резолюция на ДНО от 03.05.2011 г., с оглед на което съдът приема, че е спазена процедурата по чл.229, ал.1 ЗМВР и не е налице формално основание за отмяна на заповедта съгласно чл.251, ал.1 ППЗМВР. По изложените съображения съдът приема, че в хода на производството пред ДНО не са допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с отменителното основание по чл.146, т.3 АПК.

Дисциплинарното наказание е наложено на основание чл.228, ал.1, т.5 ППЗМВР - за нарушаване на служебни задължения, довели до бягство на доведено или задържано лице. За конкретно нарушени са посочени следните разпоредби на Правилата за условията и реда за осъществяване на конвойна дейност, вкл. мерките за изолация и охрана, от служителите на ГД „Охрана”: при конвоиране разчетът на силите и средствата, мерките за изолация и охрана, се определят от степента на обществена опасност на деянието и личността на конвоирания за всеки конкретен случай, като при конвоиране на лица, за които има данни, че са извършили умишлени престъпления от общ характер, представляващи особено тежък случай, на конвоираните се поставят специални колани с фиксирани белезници на ръцете и допълнително белезници на краката, или специален комплект белезници за ръце и крака. Когато лицето е особено опасно, се конвоира минимум от трима служители. В зависимост от направения анализ на конкретната конвойна задача и оперативната обстановка се

определят вида оръжие, техническите, помощни и защитни средства на конвойния наряд. Преди започване на инструктажа инструктиращият проверява оръжието, снаряжението и външния вид на служителите, както и необходимите за конвоиране документи. На инструктажа се разглеждат характера на извършените деяния от заявените за конвоиране лица, сигнали и предоставена информация за подготвени бягства, нападения, психологическо и здравословно състояние, правата и задълженията на служителите.

С обжалваната заповед на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание в качеството му на дежурен в Съдебната палата – [населено място]. Не се спори, че същият е назначен на длъжност „водач на специален конвоен автомобил”. Жалбоподателят не оспорва, че на 22.04.2011 г. е имал качество на „дежурен в Съдебната палата [населено място]” с оглед служебното старшинство. Съгласно длъжностната характеристика за длъжността „водач на СКА” в Областно звено „Охрана” същият осъществява конвоиране на лица, участва в конвойни наряди съобразно направените разчети (т.12). Съгласно т.13 от длъжностната характеристика на длъжността „водач на СКА” при необходимост, след разпореждане на началника на Областно звено „Охрана” и след запознаване срещу подпис с длъжностната характеристика на „сътрудник по охраната” служителят може да извършва дейности по охрана на сгради и конвоиране. Жалбоподателят се позовава на т.13 от длъжностната си характеристика, за да обоснове липсата на задължения по визираните за нарушени текстове на посочените Правила. Ответникът се позовава на т.18 от длъжностната характеристика - „водачът на СКА” изпълнява и други задължения, възлагани от служебното ръководство в рамките на предоставените му правомощия. Съгласно пар.1, т.1 от ДР на Правилата „конвоиране” е дейност по принудително отвеждане на едно или повече лица по определен маршрут от конвоен наряд. „Конвоен наряд” е един или повече служители на ГД „Охрана” със съответните правомощия по ЗСВ, ЗМВР и ЗИН (отм.), на които е разпоредено по служебен ред изпълнение на конвоиране, охрана и изолация на лица.

Съгласно чл.6, ал.5 от Правилата сътрудниците по охраната осъществяват конвойната дейност съгласно ежедневното планиране на база разчет и поставени задачи. Силите и средствата, необходими за извършване на конвойна дейност, се ръководят пряко от началниците на сектор „Конвоиране” и инспекторите по конвоиране (чл.7, ал.2 от Правилата). На базата на получените документи от възложител (заявител) се издава заповед за конвоиране на лица - приложение № 3 към Правилата. Съгласно същото Приложение № 3 към правилата заповедта за осъществяване на конвой включва назначаване на конвоен наряд, определяне на старши на конвойния наряд и конвоиращи служители. Със същата заповед се определя, кой служител ще извърши инструктажа на конвойния наряд, за което инструктиращият и инструктираните подписват заповедта.

За отчетност на конвойната дейност в сградите на съдебната власт се водят и съхраняват: книга за конвойната дейност, книга за отразяване на резултатите от проверката на конвойната дейност, книга за приети, пребивавали и предадени лица (чл.35, ал.2 от Правилата). По делото не е представена заповед – Приложение № 3 към Правилата за осъществяване на конвойна дейност на 22.04.2011 г. от

ОД „Охрана – С. град” на територията на Съдебната палата – [населено място], от която да се установи назначения конвоен наряд, както и кой служител е определен за извършване на инструктаж. Не е представено и копие от Книга за извършване на конвойна дейност в съдилищата – Приложение № 10 към Правилата, съдържаща данни за конвоираните лица и конвоиращите служители. По делото не са представени разчети съобразно т.12 от длъжностната характеристика на жалбоподателя или доказателства за разпоредено по служебен ред задължение за жалбоподателя за изпълнение на конвоиране, охрана и изолация на лица. Ответникът е представил подписана от жалбоподателя декларация рег. № 6898/27.09.2011 г., съгласно която се е запознал с длъжностната характеристика за длъжността „Сътрудник по охраната I – II степен”. В списъка на служители в Ежедневна на ОЗ „Охрана” за 22.04.2011 г. (стр.31 от делото) под № 25 е отбелязано името на жалбоподателя Л. Д. без никакви други данни за служебното му качество.

Съгласно чл.31, ал.3 от Правилата контрол върху конвойната дейност извършват инспекторът по конвоиране и други служители, определени със заповед на началника на звеното. По идентичен начин е уредено осъществяването на контрол върху конвойната дейност в разпоредбата на чл.38, ал.1, т.7 от Правилата. По делото не е представена заповед на началникът на звеното по осъществяване на охрана, с която на жалбоподателя да се възлагат допълнителни функции по конвоиране на 22.04.2011 г.

В книгата за конвоираните лица за 22.04.2011 г. под № 10 е отбелязан Б. Л. А., *без отбелязване на никакви сведения за лицето или забележки*. Установява се от постановление на СОП от 22.04.2011г. по пр.пр.№ 1678/11 г.по описа на СОП, че на лицето е повдигнато обвинение за престъпление по чл.199, ал.2, т.2, пр.1 вр. чл.198 НК – за грабеж на движима вещ, придружен с убийство. Върху представената служебна бележка за задържаното лице Б. Л. А. е отбелязано „О.Б.” – опасен за бягство, но съгласно поясненията на жалбоподателят в съдебно заседание на 01.12.2011 г. на всички лица, които са задържани за първи път, се отбелязва „опасен за бягство”. Върху служебната бележка няма никакви други отбелязвания. По отношение на лицето, отбелязано под № 11 П. И. П. в същата книга, е посочена разпоредбата на чл.116 вр. чл.115 НК - квалифицирано убийство и „О.” – особено опасен за бягство.

Въз основа на изложеното и като съобрази общото разпределение на доказателствата тежест в процеса съгласно чл.170, ал1 АПК – ответникът следва да докаже изпълнението на законовите изисквания за издаване на акта, съдът приема, че по делото липсват доказателства, че на 22.04.2011 г. на жалбоподателя, в качеството му на „водач на СКА” могат да бъдат вменени

задълженията по чл.18, ал.1 и ал.3, чл.19, ал.1, т.5 и ал.2, чл.24, ал.2 и ал.3, т.2 и т.7 от Правилата за условията и реда за осъществяване на конвойна дейност, вкл. мерките за изолация и охрана, от служителите на ГД „Охрана”. Към същата дата жалбоподателят не е запознат с длъжностната характеристика за длъжността „сътрудник по охраната”, поради което следва да се приеме, че не могат да му се възлагат задължения по конвоиране съгласно т.13 от длъжностната характеристика за „водач на СКА”. По делото липсват данни на 22.04.2011 г. жалбоподателят да е част от конвоен наряд, да има задължения във връзка с извършване на инструктаж, със заповед на съответния началник да са му възложени допълнителни служебни функции. Ответникът не е ангажирал доказателства, както за възлагане на служебната функция „дежурен по Съдебна палата” на жалбоподателя, така и за задълженията на тази „служебна функция”, конкретно свързани с изпълнение на изискванията на визираните за нарушени разпоредби на Правилата. Ето защо съдът приема, че за жалбоподателят не е съществувало задължение, както в качеството му на „дежурен по Съдебна палата”, така и в качеството му на „водач на СКА” да следи и носи отговорност за изпълнението на изискванията по чл.18, ал.1 и ал.3, чл.19, ал.1, т.5 и ал.2, чл.24, ал.2 и ал.3, т.2 и т.7 от Правилата за условията и реда за осъществяване на конвойна дейност, вкл. мерките за изолация и охрана, от служителите на ГД „Охрана”. Напротив, съобразно чл.6, ал.4 и ал.5 от Правилата основните задължения по организацията, планирането и контрола върху конвойната дейност се осъществяват от „инспектора по конвоиране” и „сътрудниците по охраната”, каквито длъжности жалбоподателят безспорно не заема. По изложените съображения и като е приел, че жалбоподателят е допуснал нарушаване на служебни задължения, довели до бягство на доведено или задържано лице, конкретно в нарушение на чл.18, ал.1 и ал.3, чл.19, ал.1, т.5 и ал.2, чл.24, ал.2 и ал.3, т.2 и т.7 от Правилата за условията и реда за осъществяване на конвойна дейност, вкл. мерките за изолация и охрана, от служителите на ГД „Охрана”, административният орган е допуснал неправилно приложение на материалния закон - отменително основание по чл.146, т.4 АПК.

Независимо от изложеното основание за отмяна на оспорената заповед и за пълнота на изложението, съдът намира, че следва да посочи, че представената от ответника административна преписка

не съдържа категорични и несъмнени данни, че по отношение на обвиняемият Б. Л. А. са приложими изискванията на чл.19, ал.1, т.5 и ал.2 от Правилата и данни, че същият е „особено опасен за бягство” съгласно чл.21, ал.2 от Правилата. Единствено указание в тази насока е квалификация на престъплението, в което е обвинен – по чл.199, ал.2, т.2, пр.1 вр. чл.198, ал.1 НК. Установява се от служебната бележка, с която е конвоирано лицето, както и от книгата за конвоираните лица, в същите не са отбелязани никакви забележки или специфични обстоятелства за лицето. От друга страна се установява, че вниманието на служителите е било заострено към друго от конвоираните лица, поради което конкретната конвойна задача и оперативна обстановка на 22.04.2011 г. в Съдебната палата в [населено място] не е съдържала данни, че лицето Б. Л. А. е „особено опасно за бягство” и по отношение на него следва да има конвой от повече от двама служители или със специални помощни технически средства.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК жалбоподателят има право на направените в производството разноси, но същият не е заявил искане в тази насока, поради което съдът не се произнася по разностите. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ град, I-во Административно отделение, 2 състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на Л. К. Д. от [населено място], кв. „К. поляна Iч.”, [жилищен адрес] ет.2, ап.9 ЗАПОВЕД рег. № 3-400 от 10.05.2011 г. на главния директор на Главна дирекция „Охрана” при Министерство на правосъдието, с която му е наложено дисциплинарно наказание “недопускане до конкурс за израстване в категория или степен” за срок от 2 години на основание чл.393, ал.2 ЗСВ вр. чл.228, т.3 и чл.226, ал.1, т.4 ЗМВР вр. чл.228, ал.1, т.5 ППЗМВР.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: